

اصر ار دولت به مصوبه باطل شده!

وحید عظیم‌نیا دبیر گروه اقتصادی

رئیس‌جمهور در نخستین نشست ستاد

تدوین لایحه بودجه سال ۱۴۰۵، با ترسیم هفت مأموریت کلیدی، پیام‌های روشنی از نگاه دولتش به آینده نظام مالی صادر کرد. این مأموریت‌ها نه فقط یک فهرست اجرایی که نوعی نقشه راه برای بازسازی‌های عمیق در بودجه‌ریزی به شمار می‌رود؛ اقداماتی‌است که اگر دقیق و شجاعانه اجرا شوند، می‌توانند بنای تازه‌ای از مدیریت منابع عمومی را رقم بزنند.

۱. **بودجه‌ریزی مبتنی بر عملکرد، پایان ریخت‌وپاش بی‌حساب:**

در دهه‌های اخیر، یکی از ایرادات جدی به ساختار بودجه کشور، آن بوده است که دستگاه‌ها صرفاً بر اساس سوابقه، اندازه یا نفوذ سیاسی شان، بودجه می‌گرفتند. نه بهره‌وری مهم بود، نه نتیجه، رئیس‌جمهور اکنون صراحتاً اعلام کرده است باید به‌جای «بودجه‌گیری سنتی»، به سمت «بودجه‌ریزی مبتنی بر عملکرد» برویم، یعنی تخصیص منابع، بر پایه خروجی و کارایی دستگاه‌ها باشد. این نگاه، ضمن کاهش هزینه‌های غیرضرور، دستگاه‌ها را ناگزیر به شفافیت، پاسخگویی و رقابت می‌کند، اما نیازمند زیرساختی فنی، سامانه‌های سنجش عملکرد و اراده‌ای قوی برای مقابله با مقاومت‌های نهادی است.

۲. **ارتقای نظام مدیریت اجرایی، تحول با ابزارهای نوین:** دولت

باید خود را بازآفرینی کند. استفاده از ابزارهای هوشمند مدیریتی، تحول دیجیتال در فرایندهای اجرایی و استانداردهای روش‌های تصمیم‌گیری، از الزامات این بازسازی است. سخن رئیس‌جمهور در اینجا آن است که ساختارهای سنتزین و کند، تاب حرکت در عصر

چابکی را ندارند. بودجه، نقطه تلاقی داده‌ها، اولویت‌ها و تصمیم‌هاست.

بدون یک نظام مدیریتی پیشرفته‌تر، هر اصلاحی در بودجه، به سرعت به بن‌بست می‌رسد، بنابراین تحول در بودجه‌ریزی باید از تقای جدی در شیوه مدیریت اجرایی کشور همراه باشد.

۳. **تقویتی اختیار به استان‌ها، اصرار به مصوبه ابطال شده:** سومین

مأموریت دولت، تدوین ضوابطی برای تقویش اختیار به استانداری‌هاست؛ اقدامی در راستای تمرکززدایی و مشارکت محلی در تصمیم‌گیری. این سیاست، اگر درست اجرا شود، می‌تواند بخشی از شکاف‌های منطقه‌ای و ناکارآمدی‌های ناشی از تمرکز بیش‌ازحد در تهران را جبران کند، اما اینجا مسئله‌ای حقوقی پیش آمده است که نباید نادیده گرفته شود. چند روز پیش، مصوبه دولت درباره تقویش برخی اختیارات به استانداران، از سوی هیئت تطبیق مصوبات مجلس مغایر با قانون شناخته و ابطال شد. این هیئت که بر پایه بند پایانی اصل ۱۳۸ قانون اساسی تشکیل شده است، وظیفه دارد مصوبات دولت را از منظر انطباق با قوانین بررسی و زیر نظر مستقیم رئیس مجلس فعالیت کند، بنابراین هر چند نیت دولت مثبت است، اما اجرای آن باید در چارچوب قوانین مصوب و با هماهنگی قوه مقننه صورت گیرد. دولت، مجری سیاست‌های مصوب است و اگر نیاز به اختیارات جدید باشد، مسیر آن از ارائه لایحه به مجلس می‌گذرد. این اختلاف‌نظر نباید به دعوای تغییر شود، بلکه فرصتی برای گفت‌وگوی سازنده و قانونی‌میان قواست. تقویش اختیار به استان‌ها، اگرچه در ذات خود اقدامی مترقی، مؤثر و ضروری برای تحقق توسعه متوازن است، اما شکل اجرایی آن نمی‌تواند فارغ از چارچوب قانون و اثر نهاد تقنینی کشور باشد. دولت نمی‌تواند و نباید به بهانه ضرورت بازسازی‌ها، از مسیر حقوقی و قواعد حقوق عمومی عبور کند. اگر هیئتی که بر اساس قانون اساسی تشکیل شده است، وزیر نظر رئیس مجلس فعالیت کند، مصوبه‌ای را امعایر قانون تشخیص داده است، این رأی باید محترم شمرده شود، حتی اگر دولت آن موافق نباشد. اصرار بر اجرای مصوبه‌ای که ابطال شده است، نه تنها زمینه‌ساز تنش‌های مدیریتی میان قوا خواهد شد، بلکه در افکار عمومی نیز شبهه ایجاد می‌کند که آیا دولت در پی قانون‌گرایی است یا نتیجه‌گرایی صرف به قیمت عبور از نهاد قانونگذاری؟ در شرایطی که کشور بیش از هر زمان نیازمند انسجام، هماهنگی و اجماع در تصمیم‌گیری‌هاست، هیچ نوعی در شکمش بر سر حدود اختیارات افزایش‌یافته، بازسازی‌ها باید در بستر قانون و تعامل انجام شوند. تحمیل نظر، ولو با نیت خیر، و اهل نیست. دولت، باید همچنان به ضرورت تمرکززدایی دادر دارد، باید مسیر آن را از مجرا و فرایند درست آن، یعنی ارائه لایحه به مجلس و جلب نظر قوه مقننه دنبال کند.

۴. **جلب مشارکت عمومی در تأمین مالی پروژه‌ها:** یکی از نوآوری‌های مهم مطرح‌شده، ایجاد انعطاف در ساختار بودجه از طریق مشارکت مردم و بخش خصوصی در تأمین مالی پروژه‌های عمرانی و توسعه‌ای است. این پیشنهاد، پاسخی هوشمندانه به دو چالش همزمان است: محدودیت منابع دولت و افزایش نیاز کشور به زیرساخت‌های نو. دولت، معمولاً مدعی هستند به‌تنهایی نمی‌توانند بار مالی همه پروژه‌ها را به دوش بکشند. هر چند این گزاره محض بحث است اما می‌توان روی مشارکت مردم حساب کرد، این مشارکت تنها به معنای فروش اوراق نیست، بلکه می‌تواند در قالب سرمایه‌گذاری، مدیریت بهره‌برداری یا حتی تأمین خدمات از سوی بخش خصوصی تحقق یابد. لازمه این کار، طراحی سازو کارهای شفاف، تضمین سود معقول و مقابله با ریسک‌های حقوقی و اجرایی است.

۵. **وگذاری اموال مزاد، درآمدزایی عقلانی، نه فروش اضطراری:**

دولت سال‌هاست اموال فراوانی در اختیار دارد؛ از زمین‌های بدون استفاده گرفته تا ساختمان‌های نیمه‌فعال و املاک پرهزینه، اما نگهداری این دارایی‌ها، نه تنها سودی ندارد، بلکه هزینه‌بر هم است. رئیس‌جمهور در بودجه ۱۴۰۵ خواستار شناسایی و وگذاری اموال مزاد شده است تا از این طریق هم درآم‌د پایدار برای دولت فراهم شود و هم منابع را کد وارد چرخه اقتصاد شوند. تفاوت این نگاه با خصوصی‌سازی‌های پرچالش گذشته در آن است که هدف، انتقال مالکیت صرف نیست، بلکه فعال‌سازی دارایی‌ها در قالب سازو کارهای اقتصادی شفاف و بهره‌ور است.

۶. **تقویت نظارت، از ریایی و پاسخگویی:** تحول بدون نظارت، به

بیراهه می‌رود. بودجه‌ریزی نوین باید متکی به داده‌های واقعی، پایش مستمر و نظام ارزیابی کارآمد باشد. این مأموریت، گرچه شاید در ظاهر فنی و اداری به‌نظر برسد، اما ستون فقرات هر اصلاح موفقیتی است. نظارت واقعی، مستلزم آن است که بودجه دستگاه‌ها با نتایج عملکردشان گره بخورد و مردم، به سامانه‌ها و نهادهای ناظر بتوانند درک کنند «هر ریال بودجه» کجا خرج شده و چه اثری داشته است.

۷. **تأمین پایدار سیاست‌های معیشتی:** آخرین مأموریت تعیین‌شده، مربوط به طراحی سازوکار پایدار برای تأمین مالی طرح کالابرگ الکترونیکی و سایر سیاست‌های حمایتی معیشتی است. این موضوع، مستقیماً با زندگی میلیون‌ها خانوار ایرانی گره خورده است و نباید به تصمیمات مقطعی و بودجه‌های ناپایدار وابسته باشد. دولت اگر می‌خواهد حمایت از اقشار کم‌درآمد را ادامه دهد، باید منابع آن را به‌صورت ساختاری تعریف کند. این یعنی حذف هزینه‌های زائد، افزایش بهره‌وری در یارانه‌ها و اختصاص هدفمند منابع. طرح کالابرگ، اگر درست اجرا شود، می‌تواند جایگزینی محترمانه برای یارانه نقدی باشد، که کنترل بهتر، اثرگذاری بیشتر و حفظ آرامت مردم، اما برای ماندگاری‌اش، نیاز به لنگر مالی پایدار و اجرای عادلانه دارد.

تحول یا تکرار؟

هفت مأموریت دولت در حوزه بودجه‌ریزی، نشان می‌دهد در دولت، عزم جدی برای خروج از وضعیت موجود وجود دارد، اما نباید فراموش کرد که تحقق این اهداف، تنها با گفتار و تصمیم‌های درون‌دولتی ممکن نیست. اصلاح ساختار بودجه، میدان مشترک همه قوا و نهادهاست. مجلس، بخش خصوصی و حتی نهادهای قضایی، همه باید در این مسیر مشارکت داده شوند. هر گونه اصلاحی که صرفاً بر تصمیمات یک‌جانبه تکیه کند، به زانو یا مانع مواجه خواهد شد. باید امیدوار بود که در تدوین لایحه بودجه ۱۴۰۵، این هفت مأموریت نه‌تنها شعار باقی نماند، بلکه در قالب برنامه‌های اجرایی، آیین‌نامه‌های دقیق و تعامل فعال با مجلس، به مرحله اجرا برسد.

گزارش یک

بینار قاسمی

| روزنامه جوان | شماره ۲۳۶۶

سرویس اقتصادی۲۳۰۶۰۸۸۵۳۲

دولت بازار را رها کرده است؟

نان مردم زیر آجر «خودسر» ها!

برخی اعضای اتحادیه نانوایان سنتی تهران می‌گویند عدد مدنظر نانوایان افزایش ۲۰۰درصدی قیمت نان بوده

اما استانداری تهران با ۵۰درصد آن موافقت کرده است

قیمت نان چند ماهه است محل مناقشه بین نانوایان و نهادهای تعیین‌کننده نرخ نان است. برخی نانوایان با گران فروشی، کم‌فروشی و فروش آرد در خارج شبکه، نان سفره مردم را گرو گرفته‌اند. به گفته بازرسان تعزیرات، حداقل سود نانوایان دولتی یز از گران‌فروشی ماهانه حدود ۴۵۰میلیون تومان است که باید با نظارت‌های مداوم متوقف شود. روز گذشته برخی رسانه‌ها از افزایش قیمت نان در تهران در روزهای آتی با مجوز استاندار خبر دادند، اما نرخ‌هایی که اعلام شد بسیار پایین‌تر از نرخ‌هایی بود که تهرانی‌ها برای خرید نان می‌پردازند. به عنوان مثال، در نرخ جدید که به قول اتحادیه نانوایان سنگک با ۵۰درصد رشد قیمت مواجه شده، قیمت مصوب ۷هزار و ۶۰۰ تومان است، در حالی که تهرانی‌ها بیش از یک ماه است سنگک ساده را ۱۰ تا ۱۵هزار تومان و سنگک کنجدی را ۲۰ تا ۲۵ تومان خریداری می‌کنند. آیا اعلام نرخ جدید تأثیری بر ارزان شدن قیمت نان دارد؟ به نظر می‌رسد نانوایان به قدری «خودسر» شده‌اند که هیچ توجیه به نرخ‌های مصوب ندارند و از همه مهم‌تر اینکه جریمه‌های گران‌فروشی بازار داده نیست و ارقام آن در مقابل سودهایی که از گران‌فروشی و فروش آزاد آرد نصیب نانوایان متخلف می‌شود، بسیار ناچیز است. شاید همین سودهای میلیونی است که باعث می‌شود دارندة مجوز نانوائی ساکن شهر ستان باشند و در تهران نانوائی را به چند کارگر بسپارد.

■ ■ ■

در شرایطی که بخش قابل‌توجهی از جمعیت کشور به نان به عنوان یک کالای پایهای از سبد مصرفی خود وابسته‌اند، هر گونه تغییر در قیمت آن مستقیماً بر معیشت خانوارهای کم‌درآمد اثر گذار است.

مطابق داده‌های آماری، در دهک‌های پایین درآمدی، سهم نان و غلات از کل هزینه‌های غذایی بیش از ۳۰درصد است، در حالی که در دهک‌های بالا این عدد به‌طور قابل‌توجهی کمتر است. این عدم تقارن، موجب می‌شود افزایش قیمت نان بیش از هر چیز، فشار روانی و اقتصادی بر اقشار ضعیف وارد کند.

ایامی که نانوائی‌ها یکسان بودند، آردپز و دولتی نداشتند، نه خبری از گران‌فروشی بود و نه فروش آزاد سهمیه آرد. از زمانی که نانوایان آردپز راه افتادند تا کمبود نانوائی‌های دولتی را جبران کنند و به اصطلاح

در بازار رقابتی، کیفیت نان رشد کند، بازار تخلفت و قیمت‌های خوسران رونق گرفت. از تاریخ فروش شبانه آرد دولتی در بازار آزاد رواج یافت و قیمت غالب مردم به دست کسانی افتاد که با تخلف، گران‌فروشی و کم‌فروشی پول‌های کلانی به جیب می‌زنند.

امسال با مجوز استانداری قیمت نسان دولتی در دو مرحله گران شده است؛ «فروردین ماه و ایام پساچنگ»، البته از پنجم تیر ماه تاکنون به‌طور غیررسمی قیمت‌ها گران شده اما استاندارانی طی امروز و فردا نرخ‌های جدید را علنی و اطلاع‌رسانی خواهد کرد.

نکته قابل تأمل این است که نرخ‌های جدید بسیار ارزان‌تر از آن قیمت‌هایی است که مردم در پایتخت

و حاشیه آن بابت خرید نان می‌پردازند. در یک دهه اخیر تصمیمات متعددی برای ساماندهی توزیع آرد و نان اتخاذ شده است. از حذف یارانه نان در سال ۱۳۸۹ گرفته تا طرح هوشمندسازی نان در اردیبهشت سال گذشته و مجاب کردن نانوایان به استفاده از کار تخوان

هوشمند دولت، همگی شیوه‌هایی برای مقابله با قاچاق آرد و فروش آرد یارانه‌ای در خارج از شبکه و از همه مهم‌تر بهبود کیفیت نان بود. به‌رغم این تلاش‌ها نه تنها کیفیت نان بهبود نیافته بلکه دورریز آن بالاتر هم رفته است، ضمن اینکه گزارشات میدانی نشان می‌دهد ۸۰درصد نانوائی‌ها نرخ مصوب را رعایت نمی‌کنند و به بهانه‌های مختلف از کار تخوان‌های خودشان استفاده می‌کنند.

نبود نظارت از سوی اتحادیه نانوایان باعث شده است نانوایان در حاشیه‌امنی که برای خود ساخته‌اند، نرخ‌های متفاوتی از مشتریان طلب کنند.

از فروردین ماه تاکنون نانوایان در دو مرحله نان را گران کرده‌اند که مرحله دوم آن به طور خودسرانه بعد از پایان جنگ تحمیلی بود؛ همان ایامی که برخی نانوایان آردپز و حتی تخوان‌های دولتی به بهانه نداشتن آرد و کارگر در نانوائی‌شان را دوقفله کردند و در بدترین روزهای جنگی هموطنان‌شان را تنها گذاشتند

یکی از همین بازرسان میزان تخلف نانوائی سنگکی را محاسبه کرد، سود این نانوا با فروش نان ۲۰هزار تومان (نرخ مصوب ۷هزار تومان) به فرض یخت هفت کیسه نان و معادل ۱۱۰قرص نان، روزانه ۱۵میلیون و ۴۷۰هزار تومان و ماهانه ۴۶۲میلیون تومان می‌شود.

از فروردین ماه تاکنون نانوایان در دو مرحله نان را گران کرده‌اند که مرحله دوم آن به طور خودسرانه بعد از پایان جنگ تحمیلی بود؛ همان ایامی که برخی نانوایان آردپز و حتی دولتی به بهانه نداشتن آرد و کارگر در نانوائی‌شان را دوقفله کردند و در بدترین روزهای جنگی هموطنان‌شان را تنها گذاشتند. در ایام پساچنگ نانوایان با استفاده از کار تخوان‌های شخصی خود نان را ۴ تا ۵هزار تومان گران کردند، نکته جالب اینکه شماره‌های اتحادیه‌ها را در پشت شیشه نانوائی‌ها به نمایش گذاشتند تا مردم تخلفات را گزارش دهند اما کسی در اتحادیه حضور نداشت که پاسخگوی تلفن مردم باشد.

■ افزایش قیمت نان با مجوز استانداری

تهران پس از ماه‌ها تخلف، گران‌فروشی و کم‌فروشی روز گذشته برخی رسانه‌ها از افزایش رسمی قیمت نان خبر دادند و برخی دیگر آن را تکذیب کردند.

برخی اعضای اتحادیه نانوایان سنتی تهران عنوان می‌کنند که عدد مدنظر نانوایان افزایش ۲۰۰درصدی شهرهای کشور به ۸۰درصد پیشرفت رسیده و پیش‌بینی می‌شود تا پایان سال جاری به مرز ۹۵درصد تکمیل برسد. طرح چی‌نف با هدف ایجاد بانک جامع اطلاعات مکانی و پستی طراحی شده و اجرای آن از سوی شرکت ملی پست ایران در دست انجام است.

■ ■ ■

چی‌نف مخفف عبارت Geocoded National Address File است و در حقیقت، هویت‌بخشی به مکان‌ها را مانند ک

ملی برای افراد هدف‌گذاری کرده است.

در این طرح، مکان‌ها دارای یک یکتای شناسایی می‌شوند که مبنای ساماندهی و استانداردسازی نشانی‌های مکانی در سراسر کشور خواهد بود.

اهمیت این طرح در آن است که دسترسی به اطلاعات مکانی هوشمند، یکی از ارکان اصلی در نظام برنامه‌ریزی، خدمات‌رسانی، تصمیم‌گیری‌های مدیریتی و اجرای دقیق آمارها به شمار می‌آید. در ساختار پروژه چی‌نف، دو بُعد زیرساختی و فرایندی به‌صورت همزمان دنبال می‌شود. بُعد زیرساختی شامل تهیه نقشه‌های دقیق، به‌روزرسانی اطلاعات مکانی و انطباق آن با واقعیت‌های زمینی است، در حالی که بُعد فنی در برگیرنده همکاری و هماهنگی میان دستگاه‌های اجرایی مختلف کشور برمی‌گردد. موفقیت طرح در گرو عملکرد همزمان و منسجم این دو بُعد است.

به گفته محمد احمدی، مدیرعامل شرکت ملی پست، پروژه در حال حاضر ۵۸درصد پیشرفت فیزیکی داشته است و با

تمرکز بر شهرها، مناطق و ادارات خدمات‌رسان، طی ماه‌های آینده به تکمیل نسبی خواهد رسید.

|| پنج‌شنبه ۹ مرداد ۱۴۰۴ | ۶ صفر ۱۴۴۷ |

تهران خبر داد و گفت: سه‌شنبه شب افزایش قیمت نان تهران در کار تخوان‌های نانینو اعمال شد و استانداری مصوبه افزایش قیمت نان را به‌طور رسمی اعلام خواهد کرد.

بر این اساس، قیمت نان بربری ساده با ۳۱درصد افزایش به ۴هزار و ۶۰۰تومان، تافتون با ۵۲درصد افزایش به ۲هزار تومان و نان لواش با ۳۹درصد افزایش به هزار و ۲۵۰تومان رسید.

امیر کرملو افزود: نان سنگک با ۵۲درصد افزایش به ۷هزار و ۶۰۰تومان افزایش یافت، قیمت هر واحد کنج‌دیز روی دستگاه‌های کار تخوان ۲هزار تومان اعمال می‌شود. وی درباره وضعیت قیمت آرد افزود: هر کیسه آرد یارانه‌ای ۴۰کیلوگرمی همان حدود ۵۵ تا ۵۶هزار تومان عرضه می‌شود.

سخنگوی اتحادیه نانوایان سنتی با اشاره به رایزنی‌ها برای افزایش بیشتر نرخ نان بربری و لواش در تهران گفت: «نرخ جدید نان باید حداقل ۵۵درصد رشد می‌داشت، به‌گونه‌ای که در مراکز استان‌ها این افزایش ۵۲درصد و در شهرستان‌ها ۴۲درصد است، اما در تهران این رقم کمتر است.»

همچنین طی گفت‌وگوهایی که خبرنگار مهر با برخی دست‌اندرکاران این حوزه داشت، مشخص شده است در صدهایی که از سوی نهادهای رسمی برای افزایش قیمت انواع نان سنتی دارای یارانه تعیین شده مورد رضایت نانوایان نبوده و قرار است شنبه هفته آینده در این خصوص رایزنی و گفت‌وگو شود. آنها بیان می‌کنند کسار افزایش قیمت حامل‌های انرژی و هزینه‌های روزمره این صنف، دست‌مزد کارگران نیز روند افزایشی داشته، ضمن اینکه بیمه کارگران ۳۰۰درصد افزایش یافته است. بنابر گفته آنها جدول قیمت‌نهایی به‌طور رسمی هفته آینده ابلاغ و نانوائی موظف به نصب آن در نانوائی‌های خود هستند.

■ نرخ‌های مصوب ارزان‌تر از نرخ‌های فعلی نانوایان

نکته قابل تأمل در نرخ‌های جدیدی که سخنگوی اتحادیه نانوایان سنتی تهران اعلام کرده، این است که قیمت مصوبی که استانداری با آن موافقت کرده بسیار ارزان‌تر از نرخ‌هایی است که در حال حاضر نانوایان برای انواع نان سنتی تعیین کرده‌اند و از مردم پول می‌گیرند. به عنوان مثال در نرخ جدید که به قول اتحادیه نانوایان سنگک با ۵۰درصد رشد قیمت مواجه شده، قیمت مصوب ۷هزار و ۶۰۰تومان است، در حالی که تهرانی‌ها بیش از یک ماه است سنگک ساده ۱۰ تا ۱۵ هزار تومان و کنجدی را ۲۰ تا ۲۵ تومان خریداری می‌کنند. همچنین نان بربری نیز در نرخ جدید افزایش ۴هزار و ۶۰۰تومان تعیین شده است که مردم بربری ساده را ۸ تا ۱۰هزار تومان و نوع کنجدی آن را ۱۲ تا ۱۵ هزار تومان خریداری می‌کنند. اگر استانداری، تعزیرات و بازرسان اتحادیه‌ها یا هر یک از این نهادها، پایش‌های لازم برای نانوائی‌های شمال، جنوب و مرکز پایتخت برندند، به خوبی متوجه تخلفات عیان نانوائی‌ها می‌شوند؛ تخلفاتی که پایانی برای آنها نیست و حتی پلمب یا جریمه‌های نقدی نیز قدرت بازاردنگی ندارند و ناوابعاد از فک پلمب و پرداخت جریمه دوباره به تخلفات خود ادامه می‌دهد.

پیشرفت ۸۰درصدی پروژه «چی‌نف»

او خاطرنشان کرده که این پروژه، اگرچه از اهمیت راهبردی برخوردار است، اما در سال‌های گذشته به دلایل متعدد از جمله کمبود منابع، عدم‌همکاری برخی نهادها و نبود زیرساخت‌های مناسب، با کندی اجرا شده است.

از سوی دیگر، معاون وزیر ارتباطات نیز با اشاره به نقش کلیدی طرح چی‌نف در آینده کشور اعلام کرده است این پروژه یکی از محورهای برنامه‌ریزی برای سرشماری ثبتي مینا در سال ۱۴۰۵ خواهد بود.

در صورتی که پایگاه داده مکانی به‌طور کامل آماده نشود و پلاک‌های هوشمند مکان مزایای طرح چی‌نف، امکان سرشماری مطابق استانداردهای روز و شیوه‌نامه‌های تعریف‌شده، عملاً غیرممکن خواهد بود.

چی‌نف مزایای فراوانی برای کشور به‌همراه خواهد داشت. از جمله این مزایای طرح چی‌نف، امکان مکان‌یابی دقیق، توسعه خدمات شهری و روستایی، تسهیل در مدیریت بحران، بهبود زیرساخت‌های پستی و لجستیکی و ایجاد بستر مناسب برای خدمات نوین مبتنی بر مکان (Location Services) اشاره کرد. همچنین با تجمع اطلاعات مکانی و اتصال آن به پایگاه‌های داده ملی، نهادهای برنامه‌ریزی می‌توانند تحلیل‌های جمعیتی، اقتصادی و اجتماعی دقیق‌تری انجام دهند.

با اجرای شدن کامل طرح چی‌نف، امکان پایش و مدیریت شهری از جمله حمل‌ونقل، توسعه منطقه‌ای، توزیع منابع، خدمات عمومی و حتی برنامه‌ریزی‌های آموزشی و بهداشتی نیز تسهیل خواهد شد، بنابراین این طرح نه تنها یک پروژه فناوری اطلاعات، بلکه یک سرمایه‌گذاری راهبردی در ساختار مدیریتی کشور است.

با توجه به برنامه‌ریزی فعلی و همکاری دستگاه‌های اجرایی، امید می‌رود تا پایان سال ۱۴۰۴، بیش از ۹۵درصد از اهداف تعیین‌شده طرح چی‌نف دقیق و بستر لازم برای تحقق سرشماری دقیق، خدمات‌رسانی هدفمند و توسعه هوشمند شهری فراهم شود.